

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (po zmianie firmy (...) spółka akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwoty 52 121, 28 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 7.635, 06 zł od dnia 8 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty, od kwoty 44.486, 22 zł od dnia 15 lutego 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, iż strony łączyła umowa najmu wózków widłowych, na mocy której powód zobowiązał się udostępnić pozwanemu wózki, a pozwany zobowiązał się do uiszczenia na rzecz powoda czynszu, a następnie do zwrotu przedmiotu najmu w stanie technicznym odpowiadającym normalnemu zużyciu. Po zakończeniu umowy pozwany dokonał zwrotu wózków w stanie ponadnormatywnego zużycia. Niniejszym pozwem powód dochodzi kosztów przywrócenia wózków transportowych do stanu używalności.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, iż po zakończeniu umowy wózki widłowe zostały przekazane powodowi w stanie technicznym jako sprawne, a ujawnione wady nie były wynikiem ponadnormatywnego zużycia w trakcie umowy najmu. Ponadto podniósł, iż zakres prac oraz usterek wskazany w kosztorysach odtworzenia wózka po wynajmie jest rozbieżny ze stanem technicznym wózków określonym w podpisanych przez strony protokołach odbioru.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka akcyjna w W. zawarł z (...) spółką akcyjną umowę najmu na czas nieokreślony nr UW_06_11_ (...)_ (...)_. Przedmiotem umowy był wózek widłowy typu C. (...). Miejscem użytkowania przedmiotu najmu był magazyn (...), mieszczący się w K.. Stosownie do treści ogólnych warunków umowy przedmiot najmu powinien być zwrócony w stanie technicznym odpowiadającym normalnemu zużyciu. W wypadku nadmiernego zużycia, nie uzgodnione pisemnie wymiany podzespołów lub części wynajmującemu przysługuje pełne odszkodowanie płatne w terminie 14 dni od otrzymania wezwania(umowa najmu k. 18, ogólne warunki umów najmu k. 19-20).

Powód zawarł z pozwanym umowę najmu na czas nieokreślony nr UW_06_11_ (...)_ (...)_. Przedmiotem umowy był wózek widłowy typu C. (...). Miejscem użytkowania przedmiotu najmu był magazyn (...), mieszczący się w K.. Stosownie do treści ogólnych warunków umowy przedmiot najmu powinien być zwrócony w stanie technicznym odpowiadającym normalnemu zużyciu. W wypadku nadmiernego zużycia, nie uzgodnione pisemnie wymiany podzespołów lub części wynajmującemu przysługuje pełne odszkodowanie płatne w terminie 14 dni od otrzymania wezwania(umowa najmu k. 21, ogólne warunki umów najmu k. 22-23). Zawarte zostały ponadto umowy najmu na czas nieokreślony: nr UW_06_11_0060_ (...)_. - wózek widłowy typu C. (...) (umowa najmu k. 24, ogólne warunki umów najmu k. 25-26), nr UW_06_11_ (...)_ (...) wózek widłowy typu C. (...) (umowa najmu k. 27, ogólne warunki umów najmu k. 28-29), nr UW_06_11_ (...)_ (...) wózek widłowy typu C. (...) (umowa najmu k. 30, ogólne warunki umów najmu k. 31-32), umowa najmu nr UW_06_11_ (...)_ (...) wózek widłowy typu C. (...) (umowa najmu k. 33, ogólne warunki umów najmu k. 34-35), nr UW_06_11_ (...)_ (...) wózek widłowy typu C. (...) (umowa najmu k. 36, ogólne warunki umów najmu k. 37-38), nr UW_06_11_ (...)_ (...) wózek widłowy typu C. (...) (umowa najmu k. 39, ogólne warunki umów najmu k. 40-41). Miejscami użytkowania był magazyn w K.

W dniu 4 lipca 2012 roku doszło do uszkodzenia wózka widłowego (...) w skutek niewłaściwego podłączenia biegunów baterii. Koszt naprawy wyniósł 6.207, 37 zł netto tj. 7.635, 06 zł brutto(zeznania świadka M. R. (1) k. 332-335, karta pracy k. 43, faktura VAT k. 42).

Po zakończeniu umów najmu nastąpiło wydanie wózków widłowych.

Wózek widłowy WT 3060 nr seryjny (...), został zwrócony w dniu 2 stycznia 2013 roku. Strony zgodnie ustaliły, iż uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza, pokrywa akumulatora, stwierdzono również pęknięcie obok klamki.

Wózek widłowy WT 3060 nr seryjny (...), został zwrócony w dniu 2 stycznia 2013 roku. Strony zgodnie ustaliły, iż uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza, moduł (...), łożysko silnika skrętu, szpilka silnika skrętu.

Wózek widłowy WT 3060 nr seryjny (...), został zwrócony w dniu 2 stycznia 2013 roku. Strony zgodnie ustaliły, iż uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza.

Wózek widłowy WT 3060 nr seryjny (...), został zwrócony w dniu 2 stycznia 2013 roku. Strony zgodnie ustaliły, iż uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza.

Wózek widłowy WT 3060 nr seryjny (...), został zwrócony w dniu 2 stycznia 2013 roku. Strony zgodnie ustaliły, iż uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza, pokrywa silnika oraz, iż zużyty został zamek pokrywy baterii.

Wózek widłowy WT 3060 nr seryjny (...), został zwrócony w dniu 2 stycznia 2013 roku. Strony zgodnie ustaliły, iż uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza.

Wózek widłowy (...) 5000 nr seryjny (...), został zwrócony w dniu 2 stycznia 2013 roku. Strony zgodnie ustaliły, iż uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza.

Wózek widłowy WT 3020 nr seryjny (...), został zwrócony w dniu 2 stycznia 2013 roku. Strony zgodnie ustaliły, iż uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza, podpora osłaniająca operatora, pokrywa silnika oraz rękojeść otwierania pokrywy silnika.

Wózek widłowy WT 3020 nr seryjny (...), został zwrócony w dniu 2 stycznia 2013 roku. Strony zgodnie ustaliły, iż uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza.

Każdy z protokołów został podpisany przez osobę uprawnioną przez powoda – R. J. (protokoły odbioru wydania wózka k. 54-62, zeznania świadka M. K. k. 185-187).

W. sporządził kosztorysy odtworzenia wózków po wynajmie:

Koszt odtworzenia wózka (...) o nr seryjnym (...) został ustalony na kwotę 2.571, 18 zł;

Koszt odtworzenia wózka (...) o nr seryjnym (...) został ustalony na kwotę 4.904,08 zł;

Koszt odtworzenia wózka (...) o nr seryjnym (...) został ustalony na kwotę 2.176, 58 zł;

Koszt odtworzenia wózka (...) o nr seryjnym (...) został ustalony na kwotę 5.465, 28 zł;

Koszt odtworzenia wózka (...) o nr seryjnym (...) został ustalony na kwotę 4.904, 08 zł;

Koszt odtworzenia wózka (...) o nr seryjnym (...) został ustalony na kwotę 5.559, 81 zł;

Koszt odtworzenia wózka (...) o nr seryjnym (...) został ustalony na kwotę 1.108, 78 zł;

Koszt odtworzenia wózka (...) o nr seryjnym (...) został ustalony na kwotę 5.218, 26 zł;

Koszt odtworzenia wózka (...) o nr seryjnym (...) został ustalony na kwotę 4.259,88 zł (kosztorysy odtworzenia wózków widłowych k. 45-53).

W kwietniu 2013 roku odbyło się spotkanie pomiędzy stronami, gdzie R. J., jako uprawniony przez J. M. uznał usterki wskazane w protokołach odbioru wózków widłowych z dnia 2 stycznia 2013 roku. Uznał koszty napraw w wysokości 5.992, 87 zł, co zostało odzwierciedlone na kosztorysach odtworzenia wózków i potwierdzone pieczęcią

oraz podpisem upoważnionego przez J. M. pracownika (okoliczności bezsporne, zeznania świadka R. J. k. 336-338, kosztorys odtworzenia wózków po wynajmie k. 45-53, zeznania Ł. S. k. 369-370,).

W dniu 31 stycznia 2013 roku W. wystawił na rzecz J. M. fakturę VAT na kwotę 36.167, 66 zł netto tj. 44.486, 22 zł brutto tytułem materiałów i części do naprawy wózków C.(faktura VAT k. 44, specyfikacja kosztów odtworzenia wózków widłowych po wynajmie k. 67-68).

W dniu 22 marca 2013 roku W. wystosowało do J. M. przedsądowe wezwanie do zapłaty opiewające na kwotę 55.000, 68 zł (przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 63).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów, gdyż ich autentyczność nie budziła wątpliwości, a ich wiarygodność i moc dowodowa nie została podważona żadnym innym środkiem dowodowym.

Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął również częściowo zeznania świadków M. K., S. Z., M. D., M. R. (2), R. J., K. S., D. M. oraz powoda Ł. S..

Sąd zeznania świadków ocenił z dużą ostrożnością bowiem byli oni pracownikami pozwanej bądź powodowej spółki. Chodzi tu w szczególności o kwestię warunków odbioru, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia.

W ocenie Sądu świadkowie oraz strona powodowa przedstawiali stan faktyczny w sposób korzystny dla siebie, umniejszając stopień swojej ewentualnej odpowiedzialności.

Wobec powyższego Sąd przyjął zeznania w zakresie w jakim korespondowały one z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w toku niniejszego postępowania, w szczególności z dokumentami.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części tj. do kwoty 13.627, 93 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 7.635, 06 zł od dnia 8 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 5.992, 87 zł od dnia 15 lutego 2013 roku do dnia zapłaty.

Strona powodowa W. dochodziła od strony pozwanej J. M. kwoty w wysokości 52.121, 28 zł tytułem przywrócenia wózków widłowych, będących przedmiotem umowy najmu łączącej strony, do stanu używalności.

Pomiędzy stronami nie była sporna sama okoliczność zawarcia umowy, której przedmiotem były najem wózków widłowych, jest treść oraz zakres obowiązywania.

Przechodząc do podstawy prawnej roszczenia, wskazać należy, iż zgodnie z art. 675 § 1 k.c. Po zakończeniu najmu najemca obowiązany jest zwrócić rzecz w stanie niepogorszonym; jednakże nie ponosi odpowiedzialności za zużycie rzeczy będące następstwem prawidłowego używania. Z kolei stosownie do § 2 jeżeli najemca oddał innej osobie rzecz do bezpłatnego używania lub w podnajem, obowiązek powyższy ciąży także na tej osobie. Natomiast zgodnie z § 3 domniemywa się, że rzecz była wydana najemcy w stanie dobrym i przydatnym do umówionego użytku.

Z powyższego zatem należy wywieść, iż zakończenie najmu powoduje po stronie najemcy obowiązek zwrócenia wynajmującemu przedmiotu najmu w stanie niepogorszonym. Z wyjątkiem jednak sytuacji, kiedy nastąpi zniszczenie przedmiotu najmu. Przepis art. 675 § 1 k.c. stawia więc najemcy dwa wymogi – pierwszy dotyczy zwrotu przedmiotu najmu, a drugi zwrotu tego przedmiotu w stanie niepogorszonym. Wynajmujący nie może jednak odmówić przyjęcia przedmiotu najmu z tego powodu, że znajduje się on w stanie pogorszonym (a pogorszenie jest zawinione przez najemcę). W takim przypadku wynajmującemu przysługuje roszczenie o odszkodowanie.

Zgodnie z art. 675 § 1 k.c., najemca nie ponosi jednak odpowiedzialności za zużycie rzeczy będące następstwem prawidłowego używania. Jeżeli więc najemca zwróci przedmiot najmu w stanie pogorszonym, to może uwolnić się od

obowiązku naprawienia szkody, gdy udowodni, że gorszy stan rzeczy jest usprawiedliwiony jej normalnym zużyciem – por. wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r., I CKN 1304/98, OSNC 1999, nr 12, poz. 206.

Niewykonanie lub nienależyte wykonanie przez najemcę obowiązku przewidzianego w art. 675 § 1 k.c. powoduje jego odpowiedzialność wobec wynajmującego za wyrządzoną szkodę (por. art. 471 i n. k.c.). Wynajmującemu przysługuje względem najemcy roszczenie o odszkodowanie za szkodę wynikłą na skutek pogorszenia się stanu rzeczy najętej także przed zakończeniem najmu – por. wyrok SN z dnia 13 listopada 1987 r., IV CR 313/87, OSNC 1990, nr 1, poz. 16. Gorszy stan zwracanej rzeczy uzasadniony może być tylko normalnym jej zużyciem. Zatem najemca ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za takie pogorszenie stanu lub zużycie rzeczy, które jest następstwem jej nieprawidłowego używania – por. wyrok SA w Katowicach z dnia 7 października 1991 r., I ACr 267/91, OSA 1992, z. 3, poz. 22.

Z kolei stosownie do art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jak natomiast stanowi art. 232 k.p.c., będący procesowym odpowiednikiem powołanego wyżej przepisu, strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W toku postępowania strona powodowa podnosiła, iż uszkodzenia wózków widłowych były ponadnormatywne, nie związane z prawidłowym użytkowaniem rzeczy. Wskazano, iż dopiero w następstwie szczegółowych oględzin określono rzeczywistą skalę uszkodzeń, co miało odzwierciedlenie w kosztorysach odtworzenia wózków po wynajmie. Pracownicy powoda wskazywali zaś, iż oględziny wózków towarzyszące odbiorowi w dniu 2 stycznia 2013 roku miały charakter jedynie powierzchniowy, gdyż pozwany nie zapewnił właściwych warunków, wózki bowiem były odbierane na zewnątrz hali przy złych warunkach atmosferycznych.

Strona pozwana zwalczała żądanie pozwu podnosząc, iż wózki, które były odebrane w dniu 2 stycznia 2014 roku nie zawierały tak rozległych uszkodzeń jak wskazano w kosztorysach odtworzenia.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do kwestii samego odbioru wózków, a więc stwierdzić wypada czy istniały warunki do ich odbioru w styczniu 2013 roku.

W ocenie Sądu bez znaczenia jest fakt, czy w istocie wózki w dniu ich odbioru były wystawione na zewnątrz hali czy były w pomieszczeniu zadaszonym. Wskazać bowiem należy, iż powód jest profesjonalistą, podpisywał umowę najmu jako przedsiębiorca, wobec czego istnieją co do niego podwyższone standardy działania w stosunku z innymi przedsiębiorcami. Uzasadnieniem dla takiego „surowszego” wzorca jest okoliczność, że działalność przedsiębiorcy, mająca charakter gospodarczy lub zawodowy, zaś działalność powoda prowadzona jest w sposób ciągły i powinna być oparta na szczególnych umiejętnościach.

Stwierdzić zatem należy, iż jeżeli w dniu 2 stycznia 2013 roku powód stał na stanowisku, iż warunki panujące na zewnątrz hali uniemożliwiają odebranie wózków wraz ze stwierdzeniem ich rzeczywistego stanu, winien on podjąć te czynności w czasie późniejszym, bądź powinien on rozpocząć negocjacje ze stroną pozwaną celem wyegzekwowania odbioru wózków w hali. W skrajnej sytuacji powód po prostu nie powinien odbierać wózków, jeśli uważał, że nie było ku temu warunków i odebrać w sytuacji gdy warunki na to pozwalały, oczywiście z negatywnymi konsekwencjami dla pozwanego.

Z materiału dowodowego wynika jedynie, iż powód odebrał wózki, zaś pracownicy powodowej spółki, pomimo złych warunków, byli jednak w stanie stwierdzić liczne uszkodzenia sprzętu w tym m.in. pokrywy silnika, powłoki lakieru jak również zużyty zamek. Tak więc nie było takiej sytuacji, że warunki uniemożliwiały właściwą ocenę stanu technicznego.

Prowadzone postępowanie dowodowe wskazuje również jednoznacznie na niespójność pomiędzy w/w protokołami odbioru wózków, a sporządzonymi następnie kosztorysami.

Zdaniem Sądu zakres uszkodzeń wynikający z kosztorysów mógłby zostać stwierdzony jeszcze na etapie odbioru wózków w dniu 2 stycznia 2013 roku. Nie budzi wątpliwości bowiem fakt, iż takie uszkodzenia jak np. pęknięta widła, są możliwe do stwierdzenia nawet bez wiadomości specjalnych oraz przed przystąpieniem do rozbiórki części wózka.

Strona powodowa w toku postępowania opierała się jedynie na kosztorysach odtworzenia wózka oraz fotografiach. Co istotne, dołączone przez powoda fotografie nie mogły stanowić dowodu na okoliczność zakresu uszkodzeń stwierdzonych w protokołach z dnia 8 stycznia 2013 roku. Wskazać należy, iż fotografie miały jedynie charakter fragmentaryczny, nie odnosiły się one do konkretnego wózka, a przedstawiały jedynie fragmenty obrazujące pewne uszkodzenia i nie były do końca czytelne. Tak więc i w zakresie spornym powód nie wykazał, że zaistniały dodatkowe uszkodzenia niewskazane w protokołach z dnia 2 stycznia 2013 r.

Uwadze Sądu nie uszedł również fakt, iż w niniejszym przypadku przedmiot najmu był przeznaczony do transportu produktów w hali. Wobec powyższego klarownym jest, iż warunki pracy były specyficzne, inne niż w przypadku pracy zwykłych pojazdów samochodowych, czy też rzeczy, które nie pracują w takich warunkach. Właśnie z uwagi na powyższe kwestia zużycia wózków w świetle art. 675 k.c., powinna zostać oceniona z uwzględnieniem warunków panujących w magazynie. Wobec powyższego, nie budzi wątpliwości Sądu, iż pewne otarcia bądź uszkodzenia są następstwem specyfiki warunków pracy do jakiej przeznaczone były wózki. Konkludując treść powyższych rozważań stwierdzić należy, iż strona powodowa w toku postępowania, pomimo, iż to na niej spoczywał ciężar dowodu, nie zdołała wykazać, iż uszkodzenia (w niespornym zakresie), które powstały były w rzeczywistości ponadnormatywne. W tym zakresie, wydaje się, koniecznym byłoby przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Co jest zwykłym zużyciem, a co zużyciem ponadnormatywnym wymaga bowiem wiadomości specjalnych. Dowód z opinii biegłego nie został jednak zgłoszony.

W ocenie Sądu materiał dowodowy przedłożony przez powoda nie pozwala nawet na określenie jakie uszkodzenia powstały i jaka była ich skala. Także, jaki charakter miały ubytki powłoki lakierniczej.

Strona powodowa nie zdołała również wykazać kosztów naprawy sprzętu. Nie powołała ona bowiem żadnej podstawy, z której wynikałoby, iż w rzeczywistości koszty naprawy wynikają z kwoty dochodzonej pozwem. Dowodem na tę okoliczność nie może być również faktura VAT nr (...). Pomijając kwestię, iż stanowi ona jedynie dokument prywatny, wskazać również należy, iż przedstawia ona jedynie kwotę w wysokości 44.486, 22 zł brutto. Brak jest sprecyzowania części użytych do naprawy, ich kosztów oraz kosztów robocizny.

W ocenie Sądu teza wysunięta przez powoda, iż pozwany nie kwestionuje w/w kosztów jest również błędna. Wskazać bowiem należy, iż już w sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wskazała na bezzasadność powództwa oraz na fakt, iż kosztorysy odtworzenia wózków zostały sporządzone przez powoda samodzielnie, nie zostały one bowiem poparte opinią biegłego posiadającego stosowną wiedzę. Taka argumentacja ewidentnie świadczy o tym, iż zgłoszony został zarzut co do wysokości roszczenia.

Analizując treść oraz zasadność faktur przedłożonych przez powoda wskazać jednocześnie należy, iż okoliczność kosztów naprawy wózka widłowego stwierdzona w fakturze VAT nr (...) (k. 42) – na kwotę 7 635,06 zł była po za osią sporu. Jak wskazał świadek M. R. (1) do uszkodzenia w/w wózka doszło jeszcze podczas trwania umowy najmu. Uszkodzenia wynikały z nieprawidłowego podłączenia biegunów baterii co skutkowało uszkodzeniem dwóch sterowników. Niniejsza okoliczność nie była również kwestionowana przez pozwanego w toku niniejszego postępowania zatem Sąd na podstawie art. 230 k.p.c. uznał ją za przyznaną.

Niezależnie jednak od powyższego, bezspornym w toku niniejszego postępowania było, iż w kwietniu 2013 roku odbyło się spotkanie pomiędzy stronami. Wówczas R. J.- przedstawiciel pozwanego dokonał z powodem analizy kosztorysów odtworzeniowych, gdzie została zawarta adnotacja odnośnie uznanych kosztów. Powyższa okoliczność wynika jednoznacznie z zeznań świadka R. J., które korespondują z zeznaniami powoda Ł. S., który wskazał, iż podczas kwietniowego spotkania podjęto próbę negocjacji, która miała swoje odzwierciedlenie w uwagach naniesionych przez pozwanego na kosztorysach odtworzeniowych przedstawionych przez powoda. Okoliczność, iż R. J. był osobą uprawnioną do działania w imieniu pozwanego wynika również z podpisu pozwanego pod protokołem wydania/ odbioru wózków. Niniejsza okoliczność wynika również z faktu, iż pod uwagami naniesionymi pod kosztorysami widnieje podpis i pieczęć R. J.. Analizując zaś treść uwag pozwanego naniesionych na kosztorysach wskazać należy, iż J. M. zaakceptowało koszty naprawy wózków w zakresie kwoty 5.992,87 zł (225,00 zł netto + 1.067,80 zł netto

+340,00 zł netto + 3.209,46 zł netto + 23 % VAT), co ewidentnie wynika z zapisków naniesionych przez R. J. na owych kosztorysach w trakcie spotkania. Wskazać należy, iż świadek R. J. zeznał, iż może podpisywać protokoły odbiorów i opiniować faktury do akceptacji przez przełożonych. Akceptacja przez niego określonych uszkodzeń i kosztów, zdaniem sądu, miała zatem charakter działania w granicach umocowania i wywoła skutek w sferze prawnej pozwanego zgodnie z art. 95 § 2 k.c.

Podstawą oceny stanu wózków były protokoły z dnia 2 stycznia 2013 r., które zostały podpisane przez przedstawiciela pozwanego. Zresztą pozwany nie kwestionował tych protokołów i uznał koszt napraw z tych protokołów w pewnym zakresie. Przy czym i nawet tam stwierdzone elementy nie dawały pełnej podstawy do przyjęcia, czy stanowią one ponadnormatywne zużycie czy też zwykłe zużycie. Chodzi tu zwłaszcza o uszkodzenia powłoki lakierniczej, czy też np. wpływ kurzu na elementy mechaniczne. Rozbieżność ze stanem, który wynika natomiast z kosztorysów z dnia 8 stycznia 2013 r., jest bardzo duża. Nawet pobieżna analiza dokumentów protokołu wydania i kosztorysów dotyczących danego wózka każe uznać, iż uszkodzenia takie np. jak wygięcia widły, inne uszkodzenia mechaniczne, pęknięcia powinny być już stwierdzone w czasie odbioru. Powód nie złożył do akt postępowania fotografii, na podstawie której Sąd mógłby dokonać rzetelnej oceny czy uszkodzenia wyliczone w kosztorysach w rzeczywistości znajdują potwierdzenie w konkretnym modelu wózka. Ponadto w ocenie Sądu strona powodowa na okoliczność ponadnormatywnego zużycia wózków widłowych powinna zgłosić wniosek o dopuszczenie biegłego sądowego, bowiem kwestie ponadnormatywnego zużycia wózków jak również ocena skali uszkodzeń wymagają wiedzy specjalnej.

Wobec braku dowodów w tym zakresie, których ciężar leżał po stronie powodowej, należało rozstrzygnąć sprawę w zakresie uznania przez pozwanego i elementu niespornego, którym był koszt naprawy określony w fakturze z k. 42.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 13.627,93 zł na podstawie art. 675 § 1 k.c. i 471 k.c. W pozostałej części powództwo nie zostało wykazane.

O odsetkach od zasądzonej kwoty sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.c. Ich termin początkowy naliczania był uzasadniony na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. według wysokości ustawowej, przyjmując, iż termin wymagalności na podstawie art. 455 k.c., tj. niezwłocznie po wezwaniu do zapłaty.

Zasądzenie ustawowych odsetek za opóźnienie nie zmienia nic w zakresie kategoryzacji odsetek, zwłaszcza wobec zmiany, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2016 r. w związku z art. 2 Ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.). Porównanie treści przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c. obecnie obowiązującego do tego obowiązującego do 31 grudnia 2015 r. skłania do wniosku, iż również poprzednio obowiązywały ustawowe odsetki za opóźnienie. W art. 481 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 r. była mowa, iż jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. W § 2 wskazane jest, iż jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Zestawienie tych dwóch przepisów każe przyjąć, iż również przed 1 stycznia 2016 r. istniała instytucja ustawowych odsetek za opóźnienie. Zmiana zaś od 1 stycznia 2016 r. dotyczy kwestii sposobu obliczania ich za ten okres. Oczywiście za okres poprzedzający tę datę odsetki za opóźnienie obliczane są w wysokości obowiązującej w konkretnej dacie opóźnienia.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., w zależności od uwzględnionych żądań, przy ustaleniu, że powód wygrał proces w 26,14 %, pozwany zaś w 73,86 %. Po wyciągnięciu proporcji z kosztów poniesionych przez każdą ze stron (koszty sądowe, zastępstwa procesowego), ich różnica należna pozwanemu od powoda wyniosła 1068,02 zł.

W pkt IV Sąd orzekł na podstawie art. 113 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

ZARZĄDZENIE

-odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.